

Predmet: Lovas (opt. Milan Devčić i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine
Broj predmeta: K. Po2 1/2014

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 25.03.2015.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnica oštećenih

Državno veće tužilaca, Republički javni tužilac i Tužilac za ratne zločine, svako iz svoje nadležnosti, doneli su rešenja kojima se odbacuje zahtev za izuzeće Tužioca za ratne zločine, njegovog postupajućeg zamenika i Republičkog javnog tužioca, koje je tražio branilac optuženog Zorana Kosijera.

Optuženi Dragan Bačić preminuo je 9. marta 2015. godine, pa je u odnosu na njega krivični postupak obustavljen.

Optuženi Milan Devčić

Pozvan da iznese svoju odbranu, optuženi Milan Devčić je naveo da smatra da je ovaj postupak u odnosu na njega montiran. Optuženi Nikolajidić je bio isturena ruka tužilaštva, a kako je sada pokojni, nema mogućnost da se sa njim suoči. Na terenu se bez vojne uprave nije moglo ništa uraditi, a Tužilaštvo za ratne zločine nema snage da optuži odgovorne, pa zbog toga prebacuje krivicu na optužene koji su nevini.¹ Iz svih tih razloga više ne želi da iznosi svoju odbranu, niti da odgovara na pitanja.

Optuženi Željko Krnjajić

Iznoseći svoju odbranu, optuženi je naveo da je optužnica iz 2007. godine u stvari znatno starija, odnosno da optužnica datira od dana kada je sada pokojni Ljuban Devetak dao intervju Nataši Kandić, i u njoj naveo neka imena, među kojima i njegovo. U Lovas su nakon II svetskog rata naseljeni Srbi i Hrvati iz Like i Banije, s tim da su Srbi bili deca partizana, a Hrvati deca ustaša. Njega, kao Srbina, meštani Hrvati nisu podnosili. Meštani Lovasa hrvatske nacionalnosti nisu bili, kako to tužilac tvrdi, 1991. godine civili - svi su imali „kalašnjikove“ i bili su vojska. Javno su nosili „kalašnjikove“, sedeli ispred kuća sa njima, repetirali ih i govorili „al' će biti svinjokolja“, misleći pri tom na svoje komšije Srbe. U selu su imali vojnu organizaciju, oružje i radio stanicu. Na njegovu kuću su pucali, pa je tako bio isteran iz Lovasa. Napad na Lovas je isplanirala vojska, tačnije potpukovnik Kamber. Pre napada na Lovas, Ljuban Devetak je u Tovarnik doveo miliciju i dobrovoljce. Veče uoči napada ih je potpukovnik Kamber odveo do benzinske pumpe u Tovarniku, gde im je podeljeno dodatno naoružanje, a oni su podeljeni u tri grupe. U svakoj grupi je bio po jedan meštаниn kao vodič, i to je bila jedina njegova uloga u grupi u kojoj je bio. Na skici koju je sâm napravio, objašnjava kako se, prilikom ulaska u Lovas

---

¹ Predsednik veća upozorio je optuženog da se prema TRZ i postupajućem zameniku ubuduće odnosi sa dužnim poštovanjem.

10. oktobra 1991. godine, kretala grupa u kojoj je bio. Navodi da je njegova grupa bila samo u ulici Ive Lole Ribara i to do centra, a da su stradali civili, za čije stradanje se on tereti, stradali u drugim ulicama u koje on tog dana nikada nije ušao. Drugu grupu koja je ušla u selo vodio je oficir kojeg su zvali „Tito“, a treću grupu, koja se sastojala od dobrovoljaca, Slavko Stupar. Svedoci hrvatske nacionalnosti koji ga terete, to rade iz mržnje. Oni su išli u Zagreb da ih njihov sud nauči šta će da svedoče, a jednu grupu svedoka je „edukovala“ Nataša Kandić koja je zbog toga dolazila u Lovas. U Lovasu je na dan napada proveo samo par sati, jer je dolaskom u centar sela video meštanku Hrvatice, koja je bila ranjena tokom granatiranja sela, pa ju je oko 14 časova odvezao u bolnicu u Šidu i više se u Lovas nije vraćao do sutradan. Ni tada se nije zadržavao, jer je u Šidu, u komandi, dobio naređenje da iz Lovasa dovede dva zarobljenika, Zlatka Kraljevića koji je bio pripadnik ZNG i Ivicu Rendulića koji je bio pripadnik hrvatske policije. Nakon što ih je predao komandi, ranjen je, pa se u Lovas vratio nakon lečenja tek iduće godine. Nikoga od civila nije maltretirao, vređao ili tukao. Prilikom ulaska u Lovas, kada je njegova grupa ulazila u hrvatske kuće, sa ukućanima se lepo pozdravljao - čak je u centru sela, gde su pripadnici druge dve grupe doveli civile, iz te trupe izveo bračni par Jagodić i majku Danice Vorkapić. Tokom napada na Lovas nikome nije komandovao, jer nije imao takva ovlašćenja - njegov zadatak je bio da grupu samo dovede do sela jer je poznao teren. Nije naređivao pripadnicima svoje grupe da pucaju - za to ga tereti samo optuženi Milan Radojčić, koji je sada teško bolestan, pa nema mogućnost da ga o tome sada pita. Negira da ima bilo kakve veze sa paljenjem kuća tokom napada na Lovas, i navodi da u prilog tome postoje u spisima predmeta izjave svedoka, ali ih prethodno sudsko veće nije koristilo, već je sve „okrenulo naopačke“. Smatra da se optužnicom neosnovano tereti i iz razloga jer mu se ranije postupajući zamenik tužioca Veselin Mrdak sveti. Navodi da su se njih dvojica tokom rata sreli u Vukovaru ili Lovasu - on kao pripadnik policije, a zamenik tužioca kao pripadnik vojne policije, te da su tom prilikom imali verbalni sukob.

Fond za humanitarnu pomoć